

anstrengte sig saa meget man vil for at gøre Ret og Skel paa Formuebeskatningen — Uretfærdigheder undgaar man selvfølgelig ikke at begaa. Vel kan man ikke naa det fuldkomne, men man kan bestræbe sig for at komme det fuldkomne saa nær som mulig og være saa retfærdig som mulig. I Princippet hævder jeg som sagt med Bestemthed, at af alle Skatteprincipper er Formue- og Lejlighedsskatten den retfærdigste.

Den ærede Ordfører mente dernæst, at det var ikke værd at sætte dette store Apparat i Bevægelse for et saa lille Beløb som 1,350,000 Kr.; det var ikke værdt at have al den Ulejlighed for saa lidt. Her til vil jeg for det første sige, at jeg anser det for givet, at der vil komme et adskilligt større Beløb ind end 1,350,000 Kr. Det kan jo være, jeg har Uret heri, men denne Sum er jo fremkommen paa Grundlag af Beregninger, der ere opstillede ud fra Erfaringer fra Aaret 1870, altsaa for omtrent en Menneskealder tilbage. Men efter hvad jeg har udviklet, finder jeg heller ikke, det er noget stort Apparat, der skal sættes i Bevægelse, saa jeg kan heller ikke af den Grund skønne, at Indvendingerne have stort paa sig. Men naar man nu finder, at det er et for stort Apparat at sætte i Bevægelse for disse 1,350,000 Kr., mon da ikke ogsaa det, som foreslaas, skulde være et for stort Apparat at sætte i Bevægelse, for at faa en Tillægsskat, som antages at blive 600,000 Kr.? Heri er jeg for øvrigt tilbøjelig til at tro, at der er regnet med for store Tal. Jeg tvivler om, at man vil naa til en Indtægt af 600,000 Kr. gennem denne Tillægsskat — jeg skal senere komme til at berøre denne, naar jeg kommer til at tale om Tillægsskatten.

Dernæst har Flertallet anført, at den væsentligste Grund til at stryge Formueskatten er den, at den er i bestemt Modstrid med den Bestræbelse, som det foreliggende Lovforslag væsentlig har for Øje, nemlig at skaffe Ejendommenes Lettelse i Skattebyrden. Dette er nu en Betragtning, jeg aldeles ikke kan forstaa, idet vi jo atter og atter have talt om, at Hartkornsbeskatningen er uretfærdig, og at man bør komme til en Lettelse i Hartkornsbeskatningen. Men jeg kan ikke skønne, at det har noget at gøre med Ejendommenes Værdi. Dersom det var saaledes, at Hartkornsbeskatningen stod i Forhold til Ejendommenes Værdi, var der jo intet at sige om den Ting; men vi klage jo over Hartkornsbeskatningen, fordi den slet ikke staar i no-

get som helst Forhold til vedkommende Ejendoms virkelige Værdi. Det er det, jeg særlig betoner. Hartkornsskatten skal udredes med samme Beløb, enten vedkommende er aldeles uformuende eller ejer Ejendommen helt og holdent og maaske desuden har mange Penge. Hvis Hartkornsskatten stod i Forhold til Ejerens virkelige Skatteevne, eller hvis vedkommendes Ejendom stod i Forhold til hans Skatteevne, var der intet at klage over, saa var denne Beskatning retfærdig; men just fordi det ikke er Tilfældet, sige vi netop, at den er uretfærdig. Derfor kan jeg ikke forstaa, at en Formueskat i nogen Maade kan være i Modstrid med Bestræbelsen for at lette Hartkornsskatten. Noget lignende gælder Bygningsafgiften med Hensyn til Købstadejendomme og andre Ejendomme, som ikke komme ind under Hartkornsbeskatningen. De Betragtninger, som jeg har anført om Hartkornsskatten, kunne derfor ogsaa anvendes med Hensyn til Bygningsafgiften. — Den ærede Ordfører tillod sig at betegne det som en urimelig Ting at ville holde paa, at der ogsaa skulde udredes en Formueskat af faste Ejendomme. Jeg vilde finde, at det vilde være aldeles urimeligt om man tog en Formueskat af en Del af Formuen og undlod at tage den af en anden Del af Formuen. Jeg finder, at det vilde være absolut rimeligt, at naar man vil til at beskatte Formuen i det hele taget, bør man beskatte al Formue, og ikke gøre Forskel.

Det er det ene Hovedpunkt. Det andet Hovedpunkt i Flertallets Forslag er, at man vil delvis erstatte denne Formueskat med en Kapitalbeskatning, en Tillægsskat af Kapitalindkomsten. Om dette Forslag vil jeg i dets Helhed sige, at det Forslag, som fremkom i Fjor, og som fulgte med Beretningen i Fjor og ogsaa er aftrykt i den Betænkning, som nu foreligger for det høje Ting, var i mine Øjne absolut bedre end det Forslag, Flertallet nu stiller. Det Forslag, som fremkom i Fjor, havde dog det Fortrin fremfor dette, at det indeholdt adskillige Bestemmelser, hvorved man var langt bedre i Stand til at faa fat paa den løse Kapital. Det Forslag, som nu foreligger, mangler adskillige af disse Bestemmelser. Men i øvrigt vil jeg som Helhed sige baade om Forslaget fra i Fjor, og om det, som foreligger i Aar, at jeg skønner ikke rettere, end at det er et Stykke, der er revet ud af den engelske Indkomstkildebeskatning. Man kan nu dømme om den engelske Indkomstkildebeskatning, hvad man vil, om